

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116210687
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116210687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v spore žalobkyne: Z. M., T.. X.X.XXXX, H. C., G. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia 68,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/179/2016-39 zo dňa 19.4.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalovaného zaviazal vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 68,- Eur s 5 % ročným úrokom z priznanej istiny od 27.9.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný dňa 5.1.2015 uzatvorili zmluvu B. G. Ú., na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý H. G. úver v sume 100,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť s odplatom a úrokom spojeným s týmto spotrebiteľským úverom v celkovej výške 168,- Eur. Podľa bodu II. zmluvy odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov je 30,- Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 30 % a úrok vo výške 38 %. Tento úver žalovaná mala uhradiť v termíne konečnej splatnosti X.X.XXXX. V S. B. C. D. G.U. F. X.X.XXXX k zmluve o G. úvere z X.X.XXXX sa zmenila zmluvná podmienka týkajúca sa celkovej úhrady 168,- Eur, ktorá mala byť zaplatená v šiestich mesačných splátkach po 28,- Eur vždy k 29. kalendárnemu dňu počnúc dňom 29.1.2015. Výška RPMN je 570,99 %, priemerná hodnota RPMN 16,49 %. Žalovaná uhradila tento úver v celkovej výške 168,- Eur, čo vyplýva aj z výpisu z klientskej zóny Pohotovosti. Súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje taxatívne vymedzené náležitosti zmluvy o G. úvere v § 9 ods. 2 a to podľa písmena k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami G. úveru na účely jeho splatenia, ďalej obsahuje nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru podľa písmena i), ako aj nesprávny údaj ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písmena j) v neprospech spotrebiteľa a to v podstatne vyšších výškach, ako sú uvedené v zmluve, lebo podľa prepočtu podľa internetovej kalkulačky je výška úroku 182,21 % a výška RPMN 570,99 % teda vo výške, ako sa to uvádza v dohode o plnení v splátkach, ktorá bola uzatvorená dňa 5.1.2015 k zmluve o G. úvere z X.X.XXXX, kde sa však zmenil počet mesačných splátok na 6 vo výške 28,- Eur mesačne oproti zmluve o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený dňom X.X.XXXX. V F. B. Ú. uvedený

úrok vo výške 38 % ročne nezodpovedá skutočnému úroku, ktorý je vo výške 182,21 % a predstavuje úžerný úrok. Odporuje dobrým mravom podľa § 39 OZ, lebo priemerná úroková miera nových obchodov pri spotrebiteľských úrokoch so splatnosťou do jedného roka sa v januári 2015 pohybovala vo výške 6,54 %. Taktiež je klamlivý údaj o výške RPMN 30 %, pretože v skutočnosti prepočtom cez internetovú kalkulačku je výška RPMN 570,99 % a svedčí tomu, že úver je niekoľko 100-násobne drahší, ako je v ňom uvedený údaj v zmluve o G. úvere, čo je takisto zavádzanie spotrebiteľa. V zmluve o G. úvere je stanovený termín konečnej splatnosti dňom X.X.XXXX, čo však nekorešponduje s S. B. C. G., v ktorej sa žalobkyňa zaviazala žalovanému uhradiť celkovú čiastku 168,- Eur v šiestich mesačných splátkach po 28,- Eur počnúc dňom XX.X.XXXX, teda termín konečnej splatnosti nekorešponduje s termínom splatnosti splátok, ktoré mali byť splatené do XX.X.XXXX. Takéto korigovanie zmluvy o G. úvere novou zmluvou S. B. C. G. nezodpovedá prístupu veriteľa v jednaní so spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou a ide o konanie, ktoré v § 8 ods. 3 a 4 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je označené ako klamlivá obchodná praktika. Žalobkyni bol úver podľa zmluvy o G. úvere tak, ako je vyznačený mal byť vyplatený zmenkou, v skutočnosti jej bol vyplatený v hotovosti, čo je porušením ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch posledná veta, podľa ktorej sa spotrebiteľský úver nemôže poskytovať finančnými prostriedkami v hotovosti. Pre tieto vady je úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d), e) zákona 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Preto pokiaľ žalovaný prijal od žalobkyni plnenie vo výške 168,- Eur sa bezdôvodne obohatil na jej úkor plnením bez právneho dôvodu a je povinný žalobkyni vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 100,- Eur a zaplatenými platbami žalobkyňou vo výške 168,- Eur, t.j. sumu 68,- Eur. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 68,- Eur. Žalobkyňa si uplatnila aj úrok za omeškanie vo výške 5 % ročne zo sumy 68,- Eur. Tento nárok súd priznal žalobkyni, pretože žalovaný tým, že po podaní žaloby a jej doručení neposkytol žiadané plnenie nasledujúcim dňom po doručení žaloby a to X.X.XXXX a uplynutí troch dní t.j. dňom X.X.XXXX sa dostal do omeškania a žalobkyni vzniká nárok na priznanie úroku za omeškanie, ktorého výška je tvorená úrokovou sadzbou ECB plus 5 percentuálnych bodov platných k 1. dňu omeškania t.j. ku dňu X.X.XXXX. Výška zákonného úroku bola 5%, t.j. vo výške ako žiadala žalobkyňa, preto aj v tejto časti súd vyhovel návrhu žalobkyne a zaviazal žalovaného uhradiť priznané plnenie s 5 % ročným úrokom od 7.X.XXXX do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Tvrdí, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP tým, že súd prvého stupňa rozsudok nedostatočne odôvodnil najmä tým, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom prvého stupňa, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa zákonom stanovené podmienky. Žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere Č.. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 100,00 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 68,00 Eur. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a k). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o G. úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa XX.XX.XXXX. Dlžník sa zmluvou o G. úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 168,00 Eur s termínom splatnosti dňa XX.XX.XXXX. Následne však dlžník požiadaval v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - S. B. C. D. G.. Dlžník bol dňa XX.XX.XXXX s predmetnou Dohodou oboznámený, na znak čoho ju podpísal, a preto mal vedomosť aj o existencii náležitosti, ktoré v nej následne boli uvedené. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 6 pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,00 Eur, vždy k 29. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom XX.XX.XXXX. Každá vyššie uvedená splátka bola prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných

podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 570,99 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorazovo, tak, ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 30,00 % stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 570,99 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadaval o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere aj v dohode o plnení v splátkach spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o G. úvere je vo výške 15,89 %. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o G. úvere za bezúčinnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.05.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Ak teda žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znášajú v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektami poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úver, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu o úvere uzatvoril a peňažné prostriedky od žalobcu prostredníctvom obchodného zástupcu prevzal. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o G. úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o G. úvere. Uvedené právo žalovaný nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o G. úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia G. úveru. Čo sa týka úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru uvádza, že tá je jasne určito a zrozumiteľne uvedená na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to v bode 3. Z uvedeného vyplýva úroková sadzba G. úveru, ktorá je vo výške 38,00 % ročne z poskytnutého úveru a rovnaká fixná výška úroku bola uvedená aj v prílohe Štandardné európske informácie o G. úvere, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nesúhlasí s tvrdením súdu o výške úroku 182,21 %. Úver nebol poskytnutý v hotovosti ale prostredníctvom zmenky, ktorej prevzatie potvrdil klient svojim podpisom.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie podané žalovaným v zmysle ustanovení § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote termín verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke súdov SR (§ 378 ods.2, § 219 ods. 1, 3

CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci. Na týchto okolnostiach tak skutkových, ani právnych sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného úkonu použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Rozsudok je odôvodnený riadne, v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie je aj v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aj v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

11. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že predmetná Zmluva o G. úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa X.X.XXXX neobsahuje taxatívne vymedzené náležitosti zmluvy o G. úvere v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to podľa písmena k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ďalej obsahuje nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru podľa písmena i) ako aj nesprávny údaj ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písmena j) v neprospech spotrebiteľa a to v podstatne vyšších výškach ako sú uvedené v zmluve, lebo podľa prepočtu podľa internetovej kalkulačky je výška úroku 182,21 % a výška RPMN 570,99 % teda vo výške, ako sa to uvádza v dohode o plnení v splátkach, ktorá bola uzatvorená dňa X.X.XXXX k zmluve B. G. úvere z X.X.XXXX, kde sa však zmenil počet mesačných splátok na 6 vo výške 28,- Eur mesačne oproti zmluve o G. úvere, podľa ktorej termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený dňom 5.1.2016. V zmluve o úvere uvedený úrok vo výške 38 % ročne nezodpovedá skutočnému úroku, ktorý je vo výške 182,21 % a predstavuje úžerný úrok. Odporuje dobrým mravom podľa § 39 OZ, lebo priemerná úroková miera nových obchodov pri spotrebiteľských úrokoch so splatnosťou do jedného roka sa v januári 2015 pohybovala vo výške 6,54 %. Taktiež je klamlivý údaj o výške RPMN 30 %, pretože v skutočnosti prepočtom cez internetovú kalkulačku je výška RPMN 570,99 % a svedčí tomu, že úver je niekoľko 100-násobne drahší, ako je v ňom uvedený údaj v zmluve o G. úvere, čo je takisto zavádzanie spotrebiteľa. V zmluve o G. úvere je stanovený termín konečnej splatnosti dňom 5.1.2016, čo však nekorešponduje s dohodou o plnení v splátkach, v ktorej sa žalobkyňa zaviazala žalovanému uhradiť celkovú čiastku 168 Eur v šiestich mesačných splátkach po 28,- Eur počnúc dňom XX.X.XXXX, teda termín konečnej splatnosti nekorešponduje s termínom splatnosti splátok, ktoré mali byť splatené do XX.X.XXXX. Takéto korigovanie zmluvy B. G. úvere novou zmluvou - S. B. C. D. G. nezodpovedá prístupu veriteľa v jednaní so spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou a ide o konanie, ktoré v § 8 ods. 3 a 4 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je označené ako klamlivá obchodná praktika. Navyše žalobkyni bol úver podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako je vyznačený, mal byť vyplatený zmenkou, v skutočnosti jej bol vyplatený v hotovosti, čo je porušením ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch posledná veta, podľa ktorej sa spotrebiteľský

úver nemôže poskytovať finančnými prostriedkami v hotovosti. Pre tieto vady je úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d), e) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov.

12. Prvoinštančný súd rozhodol správne a zákonne, ak vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prejednávanej veci bolo preukázané, že zmluva o G. úvere, uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa X.X.XXXX, neobsahuje povinné náležitosti v zmysle zákona o G. úveroch, absencia ktorých spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný má preto právo na vrátenie len skutočnej sumy, ktorú vyplatil žalobkyni. V danom prípade žalovaný poskytol žalobkyni sumu 100,- eur, pričom od žalobkyne prijal plnenie v sume 168,- eur. Plnenie nad sumu 100,- eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vydať.

13. Keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému viac finančných prostriedkov, ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazať žalovaného. Odvolací súd sa preto s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 68,- eur, plne stotožňuje.

14. Podaným odvolaním bol dotknutý aj výrok rozsudku o prisúdení úrokov z omeškania. Keďže dôvody odvolania sa nezmieňujú o tejto časti rozsudku, nemá odvolací súd oprávnenie preskúmať správnosť tohto výroku (viazanosť dôvodmi podaného odvolania vyplývajúca z ust. § 380 ods. 1 CSP).

15. To isté sa týka aj výroku o nároku na náhradu trov konania. Aj v tomto prípade bol síce odvolaním dotknutý tento výrok rozsudku, ale pre nedostatok odôvodnenia musel byť bez ďalšieho potvrdený.

16. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane osvojenia si jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

17. Odvolací súd zároveň úspešnej žalobkyni proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).